

Programiranje 1

Studijski program matematika

Programski jezik C.
Predstavljanje podataka i operacije nad njima.

Pregled

- 1 Programski jezik C
- 2 Predstavljanje podataka i operacije nad njima
- 3 Konstante i konstantni izrazi
- 4 Operatori i izrazi
- 5 Konverzije

Pregled

- 1 Programski jezik C
- 2 Predstavljanje podataka i operacije nad njima
- 3 Konstante i konstantni izrazi
- 4 Operatori i izrazi
- 5 Konverzije

Programski jezik C

- C — jezik opšte namene, imperativan i proceduralan
- 1972 — Denis Riči (dobitnik Tjuringove nagrade 1983. godine)
- Namena: najpre kao sistemski softver u okviru Unix-a, kasnije i za aplikativni softver
- Standardi: K & R (1978), ANSI i ISO (1989-90), C99, C11, C17, C23

Zdravo!

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
```

```
    printf("Zdravo!\n"); /* ispisuje tekst */
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Kvadrat unetog broja

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int a;
    printf("Unesite ceo broj: ");
    scanf("%i", &a);
    printf("Kvadrat unetog broja je: %i", a*a);
    return 0;
}
```

Da li je broj paran?

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int a;
    printf("Unesi broj: ");
    scanf("%d", &a);
    if (a % 2 == 0)
        printf("Broj %d je paran\n", a);
    else
        printf("Broj %d je neparan\n", a);
    return 0;
}
```

Kvadrati i koreni prvih 100 brojeva

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#define N 100

int main() {
    int i;
    for (i = 1; i <= N; i++)
        printf("%3d %5d %7.4f\n", i, i*i, sqrt(i));
    return 0;
}
```

Zbir brojeva

```
#include <stdio.h>

#define N 100

int main() {
    int i = 1; /*deklaracija sa inicijalizacijom*/
    int s = 1;
    while(s <= N) {
        i++;
        s = s+i;
    }
    printf("%d\n", s);
    return 0;
}
```

Mala slova u velika

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>

int main() {
    int c;
    printf("Otkucaj recenicu (zavrshi je znakom .): ");
    do {
        c = getchar();
        putchar(toupper(c));
    } while (c != '.');
    putchar('\n');
    return 0;
}
```

Pregled

- 1 Programski jezik C
- 2 Predstavljanje podataka i operacije nad njima
 - Promenljive i deklaracije
 - Osnovni tipovi podataka
- 3 Konstante i konstantni izrazi
- 4 Operatori i izrazi
- 5 Konverzije

Promenljive i deklaracije

- Promenljive su osnovni objekti koji se koriste u programima.
- Svaka promenljiva mora biti deklarisan pre korišćenja.
- Promenljiva je objekat kojem je pridružen neki prostor u memoriji i u svakom trenutku svog postojanja ima vrednost kojoj se može pristupiti — koja se može pročitati i koristiti, ali i koja se (ukoliko nije traženo drugacije) može menjati.
- Imena promenljivih određena su *identifikatorima*.
- Generalno, identifikator može da sadrži slova i cifre, kao i simbol `_`, ali ne može počinjati cifrom.
- Ključne reči jezika C (na primer, `if`, `for`, `while`) ne mogu se koristiti kao identifikatori.

Promenljive

- U identifikatorima, velika i mala slova se razlikuju. Na primer, promenljive sa imenima `a` i `A` se tretiraju kao dve različite promenljive.
- Imena promenljivih i funkcija treba da oslikavaju njihovo značenje i ulogu u programu, ali za promenljive kao što su indeksi u petljama se obično koriste kratka, jednoslovna imena (na primer `i`).
- Ako ime promenljive sadrži više reči, onda se, radi bolje čitljivosti, te reči razdvajaju simbolom `_` (na primer, `broj_studenata`) ili početnim velikim slovima (na primer, `brojStudenata`) — ovo drugo je takozvana kamilja notacija (CamelCase).

Deklaracije

- Sve promenljive moraju biti deklarisanе pre korišćenja.
- Deklaracija sadrži tip i listu od jedne ili više promenljivih tog tipa, razdvojenih zarezima.

```
int broj; /* deklaracija celog broja */  
int a, b; /* deklaracija vise celih brojeva */
```

- U opštem slučaju nije propisano koju vrednost ima promenljiva neposredno nakon što je deklarisana.

Deklaracije

- Prilikom deklaracije može se izvršiti početna inicijalizacija.
- Moguće je kombinovati deklaracije sa i bez inicijalizacije.

```
int vrednost = 5;  
int a = 3, b, c = 5;
```

- Izraz kojim se promenljiva inicijalizuje zvaćemo inicijalizator.
- Kvalifikator `const` može biti dodeljen deklaraciji promenljive da bi naznačio i obezbedio da se njena vrednost neće menjati, na primer:

```
/* ovu promenljivu nije moguće menjati */  
const double GRAVITY = 9.81;
```

Tipovi

Jedan tip karakteriše:

- Vrsta podataka koje opisuje,
- Način reprezentacije,
- Skup operacija koje se mogu primeniti nad podacima tog tipa,
- Broj bitova koji se koriste za reprezentaciju (odakle sledi opseg mogućih vrednosti).

Tip int

- Cele brojeve opisuje tip `int` — od engleskog *integer*, *ceo broj*.
- Podrazumeva se da su vrednosti ovog tipa označene i reprezentuju se najčešće koristeći potpuni komplement.
- Mogu se koristiti aritmetičke operacije (npr. `+`, `-`, `*`, `/`, `%`), relacije (npr. `<`, `>=`) itd.
- Broj bitova nije standardom propisan, ali je propisano da se koristi najmanje šesnaest bita.
- Veličina tipa `int` je obično prilagođena konkretnoj mašini, tj. 32 ili 64 bita
- Veličina podataka zavisi od *sistema*, pri čemu se pod sistemom podrazumeva i hardver računara i operativni sistem na kojem će se program izvršavati.
- Podaci o opsegu za konkretan računar i C prevodilac sadržani su u standardnoj datoteci zaglavlja `<limits.h>`.

Kvalifikatori

- short, long i od C99 long long
- signed i unsigned
- Specifikatori za upis i ispis:
 - %i, %d --- ceo dekadni broj
 - %u --- neoznacen dekadni broj
 - %o --- neoznacen oktalni broj
 - %x, %X --- neoznacen heksadekadni broj
- Kvalifikatori za upis i ispis %h i %l

Opseg tipova

- Konačan opseg tipova treba uvek imati u vidu

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {  
    int a = 2000000000, b = 2000000000;  
    printf("Zbir brojeva %d i %d je: %d\n", a, b, a + b);  
    return 0;  
}
```

Izlaz:

Zbir brojeva 2000000000 i 2000000000 je: -294967296

Opseg tipova

- Konačan opseg tipova treba uvek imati u vidu

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {  
    unsigned int a = 2000000000, b = 2000000000;  
    printf("Zbir brojeva %u i %u je: %u\n", a, b, a + b);  
    return 0;  
}
```

Izlaz:

Zbir brojeva 2000000000 i 2000000000 je: 4000000000

Tip char

- Male cele brojeve opisuje tip `char` (od engleskog *character* — *karakter, simbol, znak*).
- Mogu se primenjivati aritmetičke i operacije relacije
- Tačno jedan bajt
- Može biti označen ili neoznačen, nije propisano standardom
- Kvalifikatori `signed` `[-128, 127]` i `unsigned` `[0, 255]`
- Ovaj tip obično se koristi za brojeve koji predstavljaju kôdove karaktera.
- Najčešće se koristi ASCII kodiranje karaktera (aski kodovi su sedmobitni i imaju vrednosti od 0 do 127, što staje i u `signed` i `unsigned char`)

Tip char

- Ispis i učitavanje %c
- Standardna biblioteka sadrži mnoge funkcije i makroe za rad sa karakterskim tipom
- One su deklarisanе u datoteci zaglavlja <ctype.h>
- Na primer isalpha, isdigit, toupper, tolower

Tip float, double i long double

- Brojevi u pokretnom zarezu: float (osnovna tačnost) i double (dvostruka tačnost), i od C99 long double (proširena tačnost)
- Nije propisano standardnom koliko ovi tipovi zauzimaju bitova
- Podaci o opsegu i detaljima ovih (i drugih tipova) za konkretan računar i C prevodilac sadržani su u standardnoj datoteci zaglavlja `<float.h>`.
- Uobičajne aritmetičke operacije (sem %) i relacije
- IEEE 754 standard, vrednosti $-\infty$, ∞ , *NaN*
- *NaN* — 0.0/0.0, koren iz negativnog broja i slične nedefinisane matematičke vrednosti
- $1/\infty$ je 0, $1/0$ je ∞
- Matematičke funkcije `<math.h>`
- Ispis i upis %f, za long double %lf

Logički tip podataka

- Bez logičkog tipa, celobrojne vrednosti: 0 netačno, sve ostalo tačno
- C99 tip bool i konstante true i false
- Logičke operacije i, ili, negacija

Pregled

- 1 Programski jezik C
- 2 Predstavljanje podataka i operacije nad njima
- 3 Konstante i konstantni izrazi**
- 4 Operatori i izrazi
- 5 Konverzije

Konstante i konstantni izrazi

- Izrazi kombinuju promenljive i konstante korišćenjem operatora, dajući nove vrednosti
- Izrazi mogu biti promenljive, konstante, pozivi funkcija ili složeni izrazi
- Konstante su fiksne vrednosti kao, na primer, 0, 2, 2007, 3.5, 1.4e2 ili 'a'.
- Za sve konstante i za sve izraze, pravilima jezika jednoznačno su određeni njihovi tipovi.
- Od tipova zavisi vrednost složenog izraza kao i koje je operacije moguće primeniti

Celobrojne konstante

- Celobrojne konstante su tipa int, npr. 231, 9876
- Velike celobrojne konstante koje ne mogu da stanu u int a mogu u long su tipa long, ili unsigned long ukoliko ne mogu da stanu u long
- Dakle, tačan tip dekadne celobrojne konstante ne može da se odredi ako se ne znaju detalji sistema.

Celobrojne konstante

- Mogu se koristiti kvalifikatori `u` i `U` za `unsigned`, `l` i `L` za `long`, ili `ul` za `unsigned long`. Na primer, `12345` je tipa `int` a `12345L` je tip `long`.
- Celobrojne konstante mogu biti zapisane i u oktalnom i u heksadekadnom sistemu.
- Zapis konstante u oktalnom sistemu počinje cifrom `0`, a zapis konstante u heksadekadnom sistemu počinje simbolima `0x` ili `0X`. Npr. `037` (oktalni zapis), `0x1f` (heksadekadni zapis).

Celobrojne konstante

- Negativne konstante ne postoje, ali se efekat može postići izrazima gde se ispred konstante navodi unarni operator -
- Kada se u tekstu programa nađe na -123 vrednost predstavljena ovim izrazom jeste minus stodvadesettri, ali izraz nije konstanta već je sačinjen od unarnog operatora primenjenog na konstantu.
- Slično, može se navesti i operator plus, ali to nema efekta (npr. +123 je isto kao i 123).

Konstante u pokretnom zarezu

- Konstantni brojevi u pokretnom zarezu sadrže tačku ili eksponent, ili i jedno i drugo
- 123.4 ili 1e-2 ili .4 ili 5. ili -123. ili -123.2e10
- Tipovi ovih konstanti su double, osim ukoliko se za float navede kvalifikator f ili F, npr. 1.23f ili l/L što označava tip long double

Karacterske konstante

- Iako se tip `char` koristi i za predstavljanje malih celih brojeva, on se prevashodno koristi za predstavljanje kôdova karaktera (najčešće ASCII kôdova).
- Direktno specifikovanje karaktera korišćenjem numeričkih kôdova nije preporučljivo.
- Umesto toga, preporučuje se korišćenje karakterskih konstanti.
- Karacterske konstante u programskom jeziku C se navode između ' ' navodnika.
- Vrednost date konstante je numerička vrednost datog karaktera u korišćenoj karakterskoj tabeli (na primer, ASCII).

Karacterske konstante

- Na primer, u ASCII kodiranju, karakterska konstanta '0' predstavlja vrednost 48 (koja nema veze sa numeričkom vrednošću 0),
- 'A' je karakterska konstanta čija je vrednost u ASCII kôdu 65,
- 'a' je karakterska konstanta čija je vrednost u ASCII kôdu 97

```
char c = 'a';
```

```
char c = 97; /* ekvivalentno prethodnom (na ASCII masinama),  
             ali se ne preporučuje zbog toga što smanjuje  
             citljivost i prenosivost programa */
```

Specijalni karakteri

<code>\a</code>	alert (bell) character
<code>\b</code>	backspace
<code>\f</code>	formfeed
<code>\n</code>	newline
<code>\r</code>	carriage return
<code>\t</code>	horizontal tab
<code>\v</code>	vertical tab
<code>\\</code>	backslash
<code>\?</code>	question mark
<code>\'</code>	single quote
<code>\"</code>	double quote
<code>\ooo</code> (npr. <code>\012</code>)	octal number
<code>\xhh</code> (npr. <code>\x12</code>)	hexadecimal number

Konstantni izrazi

- Konstantni izraz je izraz koji sadrži samo konstante (na primer, $4 + 3*5$).
- Tip izraza zavisi od tipova operanada

Pregled

- 1 Programski jezik C
- 2 Predstavljanje podataka i operacije nad njima
- 3 Konstante i konstantni izrazi
- 4 Operatori i izrazi**
- 5 Konverzije

Operatori i izrazi

- Operatorima su predstavljene osnovne operacije i relacije koje se mogu vršiti nad podacima osnovnih tipova u jeziku C.
- Operatori se dele na osnovu svoje *arnosti* tj. broja operanada na koje se primenjuju.
- *Unarni* operatori deluju samo na jedan operand i mogu biti *prefiksni* kada se navode pre operanda i *postfiksni* kada se navode nakon svog operanda.
- *Binarni* operatori imaju dva operanda i obično su infiksni tj. navode se između svojih operanda.
- U jeziku C postoji jedan *ternarni* operator koji se primenjuje na tri operanda.

Prioritet operatora

- Izrazi mogu da obuhvataju više operatora i zagrade (i)
- Prioritet operatora — konvencija koja omogućava izostavljanje zagrada
- Na primer, vrednost konstantnog izraza $3 + 4 * 5$ biće 23, jer operator $*$ ima prioritet u odnosu na operator $+$.
 - 1 Unarni operatori imaju veći prioritet u odnosu na binarne.
 - 2 Postfiksni unarni operatori imaju veći prioritet u odnosu na prefiksne unarne operatore.
 - 3 Aritmetički operatori imaju veći prioritet u odnosu na relacijske koji imaju veći prioritet u odnosu na logičke operatore.
 - 4 Operatori dodele imaju veoma nizak prioritet.

Asocijativnost operatora

- *Asocijativnost operatora* definiše kojim redosledom će se izračunavati dva ista operatora ili operatora istog prioriteta kada se nađu uzastopno u istom, nezagrađenom izrazu.
- Obično se razlikuju *leva asocijativnost*, kada se izraz izračunava sleva na desno i *desna asocijativnost*, kada se izraz izračunava zdesna na levo.
- Većina operatora ima levu asocijativnost (najznačajniji izuzeci su prefiksni unarni operatori i operatori dodele).

Operator dodele

```
broj_studenata = 80;  
broj_grupa     = 2;
```

- U dodeljivanju vrednosti, sa leve strane operatora dodele mora biti l-vrednost (promenljiva, element niza ili memorijska lokacija)
- Tip izraza dodele je tip leve strane, a vrednost izraza dodele je vrednost koja će biti dodeljena levoj strani
- Promena vrednosti objekta na levoj strani je *propratni (bočni, sporedni) efekat* (engl. side effect) do kojeg dolazi prilikom izračunavanja vrednosti izraza.

Operator dodele

- Na primer, izvršavanje naredbe `broj_studenata = 80;` svodi se na izračunavanje izraza `broj_studenata = 80`.
- Tip promenljive `broj_studenata` je istovremeno i tip ovog izraza, vrednost je jednaka 80, a prilikom ovog izračunavanja menja se vrednost promenljive `broj_studenata`.
- Ovakvo ponašanje može se iskoristiti i za višestruko dodeljivanje.
- Na primer, nakon sledeće naredbe, sve tri promenljive `x`, `y` i `z` imaju vrednost 0:

`x = y = z = 0;`

Aritmetički operatori

- + binarni operator sabiranja;
- binarni operator oduzimanja;
- * binarni operator množenja;
- / binarni operator (celobrojnog) deljenja;
- % binarni operator ostatka pri deljenju;
- unarni operator promene znaka;
- + unarni operator.

Svi navedeni binarni operatori imaju levu asocijativnost.

% se može primeniti samo na cele brojeve

/ se može primeniti i na cele i na realne brojeve

Inkrementiranje i dekrementiranje

- Operator inkrementiranja (uvećavanja za 1) zapisuje se sa ++, a operator dekrementiranja (umanjivanja za 1) zapisuje se sa --:
- Prefiksni i postfiksni

```
x = n++;
```

```
x = ++n;
```

```
int a = 3, x = a++, y = a++;
```

```
int b = 3, z = b++ + b++;
```

```
printf("a = %d, x = %d, y = %d,\n", a, x, y);
```

```
printf("b = %d, z = %d\n", b, z);
```

Relacijski operatori

- > veće;
- >= veće ili jednako;
- < manje;
- <= manje ili jednako;
- == jednako;
- != različito.

Prioritet: prva četiri isti, viši od jednakosti i različitosti

Leva asocijativnost

Rezultat relacionog operatora primenjenog nad dva broja je vrednost 0 (koja odgovara istinitosnoj vrednosti *netačno*) ili vrednost 1 (koja odgovara istinitosnoj vrednosti *tačno*).

Binarni relacijski operatori imaju niži prioritet od binarnih aritmetičkih operatora.

Relacijski operatori

- $3 > 5$ ima vrednost 0
- $7 < 5 \neq 1$ ima vrednost 1
- Ako promenljiva x ima vrednost 2, izraz $3 < x < 5$ ima vrednost 1
- Operator `==` koji ispituje da li su neke dve vrednosti jednake i operator `dodele =` različiti su operatori i imaju potpuno drugačiju semantiku. Njihovo nehotično mešanje čest je uzrok grešaka u C programima.

Logički operatori

! logička negacija

&& logička konjunkcija

|| logička disjunkcija

Logički operatori primenjuju se nad brojevnim vrednostima i imaju tip rezultata `int`.

Brojevnim vrednostima pridružene su logičke ili istinitosne vrednosti na sledeći način: ukoliko je broj jednak 0, onda je njegova logička vrednost 0 (*netačno*), a inače je njegova logička vrednost 1 (*tačno*).

Logički operatori

- vrednost izraza `5 && 4.3` jednaka je 1;
- vrednost izraza `10.2 || 0` jednaka je 1;
- vrednost izraza `0 && 5` jednaka je 0;
- vrednost izraza `!1` jednaka je 0;
- vrednost izraza `!9.2` jednaka je 0;
- vrednost izraza `!0` jednaka je 1;
- vrednost izraza `!(2>3)` jednaka je 1;
- izrazom `3 < x && x < 5` proverava se da li je vrednost promenljive `x` između 3 i 5;
- izraz `a > b || b > c && b > d` ekvivalentan je izrazu `(a>b) || ((b>c) && (b>d))`;
- izrazom `g % 4 == 0 && g % 100 != 0 || g % 400 == 0` proverava se da li je godina `g` prestupna.

Lenjo izračunavanje

- U izračunavanju vrednosti logičkih izraza koristi se strategija *lenjog izračunavanja* (engl. lazy evaluation).
- Osnovna karakteristika ove strategije je izračunavanje samo onog što je neophodno.
- ```
2<1 && a++
a++ && 2<1
1<2 || a++
2<1 || a++
```

## Složeni operatori dodele

- Dodela koja uključuje aritmetički operator  $i = i + 2;$  može se zapisati kraće i kao  $i += 2;$ . Slično, naredba  $x = x * (y+1);$  ima isto dejstvo kao  $x *= y+1;$ .
- Za većinu binarnih operatora postoje odgovarajući složeni operatori dodele:  $+=$ ,  $-=$ ,  $*=$ ,  $/=$ ,  $\%=$ ,  $\&=$ ,  $|=$ ,  $\ll=$ ,  $\gg=$
- Operatori dodele imaju niži prioritet od svih ostalih operatora i desnu asocijativnost.

## Operator uslova

Ternarni operator uslova `?:` se koristi u sledećem opštem obliku:

```
izraz1 ? izraz2 : izraz3;
```

Prioritet ovog operatora je niži u odnosu na sve binarne operatore osim dodela i operatora `,`.

```
max = (a > b) ? a : b;
abs = (a < 0) ? -a : a;
n = 0;
x = (2 > 3) ? n++ : 9; /*lenja semantika*/
```

Operator , i sizeof

- Binarni operator zarez , je operator najnižeg prioriteta.
- Prilikom izračunavanja vrednosti izraza izgrađenog njegovom primenom, izračunavaju se oba operanda, pri čemu se vrednost celokupnog izraza definiše kao vrednost desnog operanda.

`x = 3, y = 5; /* ekivalentno bi bilo i x = 3; y = 5; */`

- Veličinu u bajtovima koju zauzima neki tip ili neka promenljiva moguće je odrediti korišćenjem operatora `sizeof`.
- Tako, `sizeof(int)` predstavlja veličinu tipa `int` i na tridesetidvobitnim sistemima vrednost ovog izraza je najčešće 4.

Pregled

- 1 Programski jezik C
- 2 Predstavljanje podataka i operacije nad njima
- 3 Konstante i konstantni izrazi
- 4 Operatori i izrazi
- 5 Konverzije**

Konverzije tipova

- Konverzija tipova predstavlja pretvaranje vrednosti jednog tipa u vrednost drugog tipa.
- Jezik C je veoma fleksibilan po pitanju konverzije tipova i u mnogim situacijama dopušta korišćenje vrednosti jednog tipa tamo gde se očekuje vrednost drugog tipa
- Vrste konverzija: eksplicitne i implicitne
- Neke konverzije je moguće izvesti bez gubitka informacija, dok se u nekim slučajevima prilikom konverzije vrši izmena same vrednosti podatka.

Konverzije tipova

- Jedan oblik konverzije predstavlja konverzija vrednosti „nižeg tipa“ u vrednost „višeg tipa“ (na primer, short u long, int u float ili float u double) u kom slučaju najčešće ne dolazi do gubitka informacije.
- Konverzija tog oblika se naziva *promocija* (ili *napredovanje*)
`float a=4; /* 4 je int i implicitno se konvertuje u float */`
`float f = 16777217; /*gubitak informacije*/`

Konverzije tipova

- Drugi oblik konverzije predstavlja konverzija vrednosti višeg tipa u vrednost nižeg tipa (na primer, long u short, double u int).
- Ovaj oblik konverzije ponekad se naziva *democija* (ili *nazadovanje*).
- Prilikom ovog oblika konverzije, moguće je da dođe do gubitka informacije (u slučaju da se polazna vrednost ne može predstaviti u okviru novog tipa).

```
int b = 7.0f; /* 7.0f je float pa se vrši konverzija u 7 */
int c = 7.7f; /* 7.7f je float i vrši se konverzija u 7,
 pri čemu se gubi informacija */
unsigned char d = 256; /* d dobija vrednost 0 */
```

Konverzije tipova

- Prilikom konverzije iz brojeva u pokretnom zarezu u celobrojne tipove podataka i obratno potrebno je potpuno izmeniti interni zapis podataka (na primer, iz IEEE754 zapisa brojeva u pokretnom zarezu u zapis u obliku potpunog komplementa).
- Ovo se najčešće vrši uz „odsecanje decimala“, a ne zaokruživanjem na najbliži ceo broj (tako je 7.7f konvertovano u 7, a ne u 8).
- Prilikom konverzija celobrojnih tipova istog internog zapisa različite širine (različitog broja bajtova), vrši se odsecanje vodećih bitova zapisa (u slučaju konverzija u užu tip) ili proširivanje zapisa dodavanjem vodećih bitova (u slučaju konverzija u širi tip).

Konverzije tipova

- Eksplicitna i implicitna konverzija
- Eksplicitna konverzija: kada programer navede u koji tip želi da se konverzija izvrši
- Implicitna konverzija: kada kompajler sam odlučuje o konverziji iz jednog tipa u drugi

Eksplicitna konverzija

- (tip)izraz
- Operator kastovanja je prefiksni, unaran operator i ima viši prioritet od svih binarnih operatora.
- U slučaju primene operatora kastovanja na promenljivu, vrednost izraza je vrednost promenljive konvertovana u traženi tip, a vrednost same promenljive se ne menja (i, naravno, ne menja se njen tip).

```
int a = 13, b = 4;
printf("%d\t", a/b);
printf("%f\n", (double)a/(double)b);
```

Implicitna konverzija

- Prilikom primene nekih operatora vrše se konverzije vrednosti operanada implicitno, bez zahteva programera.

```
int a;
double b = (a = 3.5);
```

- Prilikom primene nekih aritmetičkih operatora vrše se implicitne konverzije (najčešće promocije) koje obezbeđuju da operandi postanu istog tipa pogodnog za primenu operacija.

- Na primer,

```
int a = 3;
double b = 4.5;
a+b /* Tip ovog izraza je double */
```

Celobrojna promocija

- Aritmetički operatori se ne primenjuju na „male“ tipove tj. na podatke tipa `char` i `short` (zbog toga što je u tim slučajevima verovatno da će doći do prekoračenja tj. da rezultat neće moći da se zapiše u okviru malog tipa), već se pre primene operatora mali tipovi promovišu u tip `int`.

```
unsigned char cresult, c1, c2, c3;
c1 = 100;
c2 = 3;
c3 = 4;
cresult = c1 * c2 / c3;
```

- Rezultat će biti ispravan, iako broj 300 ne može da stane u `char`

Implicitna konverzija

- 1 Ako je bar jedan od operandata tipa `long double`, onda se drugi konvertuje u `long double`;
- 2 inače, ako je jedan od operandata tipa `double`, onda se drugi konvertuje u `double`;
- 3 inače, ako je jedan od operandata tipa `float`, onda se drugi konvertuje u `float`;
- 4 inače, svi operandi tipa `char` i `short` promoviraju se u `int`.
- 5 ako je jedan od operandata tipa `long long`, onda se drugi konvertuje u `long long`;
- 6 inače, ako je jedan od operandata tipa `long`, onda se drugi konvertuje u `long`.

Označeni i neoznačeni brojevi

- U slučaju korišćenja neoznačenih operandada (tj. mešanja označenih i neoznačenih operandada), pravila konverzije su nešto komplikovanija
- Ako je neki tip širi, onda se konverzija vrši u širi tip
- Ako su oba tipa iste širine, onda se konverzija vrši u neoznačeni tip
- Problemi tu nastaju prilikom poređenja označenih i neoznačenih tipova. Na primer, ne važi da je $-11 < 1u1$

Literatura

Slajdovi su pripremljeni na osnovu materijala iz petog i šestog poglavlja knjige:

Predrag Janičić, Filip Marić: Programiranje 1.

Nastali su dopunom slajdova prof. dr Milene Vujošević Janičić.

Za pripremu ispita nisu dovoljni slajdovi, potrebno je koristiti knjigu!